

‘Gouden arend’ zet vogelaars in vuur en vlam

Een zeldzame arend zorgde maandag voor heel wat bekijks in Kloosterhaar. Tientallen vogelaars trokken richting het dorp. De ‘Aquila chrysaetos’, oftewel ‘gouden arend’ was op jacht naar hazen in Overijssel.

VRIEZENVEEN Tom Kruissink uit Vriezenveen nam een half uur vrij van zijn werk om de arend te kunnen fotograferen. Kruissink: „Ik hoorde gisteren al dat hij gespot was en ben naar de plek gegaan, maar toen was hij te ver weg om goed te kunnen zien. Toen de nieuwe melding kwam, heb ik gelijk even vrij genomen. De kans dat we dit dier zien is namelijk heel klein en ik zat redelijk dichtbij. Door mijn telescooplenzen zag ik hem achter een haas aan jagen. Het was zo mooi om het gedrag van het beestje te zien.”

Opwinding

Timo Roeke, projectleider bij Waarneming.nl en afkomstig uit Borne was de tweede die de vogel spotte. Hij zag de arend gisteren. „Eergisteren werd er al een melding gedaan door iemand die dacht dat het een ruigpootbuizerd was. Vervolgens meldden vogelaars dat ze het meer op een steenarend vonden lijken, toen raakten mensen al opgewonden. Daarna werd zeearend gezegd en toen ging er een belletje rinkelen en wisten we dat het de gouden arend moest zijn.”

Roeke was toevallig al in het veld aanwezig omdat er nog een zeldzame vogel om de

hoek zat, de grijze wouw. „Ik kreeg een berichtje over de steenarend en ben direct opgesprongen. Dan gaat er heel wat adrenaline door je heen, want steenarenden vliegen wel vaker ‘over’ maar dat ze op een plek gaan zitten waar je gewoon naartoe kunt rijden is heel zeldzaam.”

Gouden gloed

De gouden arend dankt zijn naam aan de gouden gloed die over zijn achterhoofd schijnt. Normaal gesproken komt het dier in bergachtig gebied als de Alpen, de Pyreneeën en Noorwegen voor. „De meeste mensen zullen het dier kennen van vakantiebestemmingen. Het is een echte bergarend. In zijn leefgebied broeden enkele tienduizend paartjes tegen de rotsen aan.”

De arend is dan ook zeker niet in Nederland om met een partner aan een nestje te bouwen weet Roeke: „De meeste steenarenden die Nederland aandoen zijn hier in de wintermaanden. Plotseling verdwijnen ze als het voorjaar wordt. Het zijn hele grote vogels, dus de terugtocht naar de bergen is voor hen niet zo spannend.”

Roeke fotografeerde de vogel terwijl hij op hazen jaagde in het veld. Hij schat dat zo’n vijftig vogelaars het dier inmiddels hebben gespot in Kloosterhaar. „Het was hier aardig druk. De kans dat je zo’n dier weer ziet is heel klein. In 1938 werd er al eens melding gedaan van deze arend en sinds die tijd is hij nog maar 21 keer in Nederland gespot.”

FOTO TIMO ROEKE

WILGENSPRONG NATUUR EN THERAPIE

Gerrit Klaassen laat tientallen wilgentwijgen

plaatsen langs de Regge, op het terrein van de voormalige Twentse Stoomblekerij in Goor. Burgemeester Ellen Nauta komt, maar poot geen wilg. Mogelijk passen de bomen niet in de plannen.

‘Elke twijg heeft zijn eigen verhaal’

Theo Hakkert

Goor

„Pas op, struikel niet over de takken.” Met het gebaar van een circusdirecteur die het doek van zijn tent openslaat, nodigt Gerrit Klaassen de bezoeker uit een verlaten perceel te betreden. De plek waar ooit een wit huisje stond, vormt het lege hart van wat in Twente ‘een bosje’ wordt genoemd. ‘Het bosje van Poortman’, naar de laatste bewoonster. Alleen een paal van de waslijn staat er nog. De lijn zelf is verroest. Klaassen: „Daar hebben de stoffen luiers van Bert Eeftink nog aangehangen.” De Goorse cabaretier en televisiemaker, bekend als Hellen Hendrik, werd in het inmiddels afgebroken huis geboren.

Onooglijk bosje

Klaassen heeft dit onooglijke bosje ontdekt bij zijn wandelingen. Het ligt dicht bij zijn huis. Ook hij had het amper een blik waardig gegund tot hij op een dag het perceel betrad. Toen pas zag hij de beukenhagen en beukenbomen, en hoe die een eenheid vormden. Hij polste ecoloog Fons Eysink uit Agelo, die zijn indruk bevestigde dat het bosje ‘landschappelijke waarde’ heeft. Hij ruimde er zwerfvuil op, vlocht sprokkelhout tot lage wanden. „Veur kateekers, klein wild en veugel”, zegt hij. Gerrit Klaassen spreekt bij voorkeur Twents, daarover zo meer.

Wie het bosperceel aan de andere kant verlaat, ziet links de Regge. Het riviertje stroomt hier, al is de bedding nauwelijks meer dan een forse sloot. Meteen achter de beukenhagen staat het restant van een pompgemaal. Dit is dan ook het terrein van de

Twentse Stoomblekerij, nu genaamd het TSB-terrein. Historische grond, want wie hier komt, betreedt een van de bakermatten van de Twentse textielindustrie. Het was verderop op het terrein dat in 1838 de eerste stoommachine puffend zijn werk in Twente begon. De TSB werd dat jaar mede opgericht door de Engelse textieltechnicus Thomas Ainsworth. Zijn praalgraf staat op een oude begraafplaats midden in Goor.

De Wilgensprong

Waar de Regge de eerste bocht maakt, heeft de natuur een schitterende rode kornoelje doen groeien. Een meter of 10 daarna staat de eerste van een lange rij wilgentwijgen. Ze zijn in de afgelopen weken gepoot, op initiatief van Gerrit Klaassen. Dit is wat hij *De Wilgensprong* is gaan noemen. Sprong omdat halverwege een andere tak van de Regge erbij komt. De eerste twijgen kwamen van wilgen uit zijn eigen tuin.

„Zelf heb ik nog geen boom geplant”, benadrukt hij. Klaassen heeft onbekende en bekende plaats- en streekgenoten uitgenodigd om een twijg te potten. Hij nodigde winkeliers uit, kinderen, mensen die langs de Regge wonen, blinden en stotteraars, natuurliefhebbers. Steun kreeg hij van de Goorse stadsraad. Een gevarieerd gezelschap.

Bekende namen die graag op de uitnodiging ingingen: Herman Finkers, Nathalie Baartman, André Manuel. Bert Eeftink uiteraard, die zijn oom Jan Poortman meenam. Johanna ter Steege en Tommy Wieringa kwamen er speciaal voor naar Goor rijden. Iedere planter geeft een naam aan haar of zijn boom en noteert een gedachte in het gastenboek. „Elke boom heeft een verhaal.”

▲ Gerrit Klaassen (links) ziet toe hoe Bert Eeftink een wilgentwijg plant langs de Regge, op het terrein van de voormalige Twentse Stoomblekerij in Goor.

FOTO FRANS NIKKELS

“Daar hebben de stoffen luiers van Bert Eeftink nog gehangen

- Gerrit Klaassen

QuiX stap dichterbij kwantumcomputer

Het Enschedese bedrijf QuiX, een spin-off van de Universiteit Twente, heeft een eerste processor verkocht die is gebouwd met technologie die tot de eerste kwantumcomputer moet leiden.

Gerben Kuitert

Enschede

QuiX werkt aan een kwantumcomputer op basis van lichttechnologie. Kwantumcomputers zijn de nieuwe ‘heilige graal’ in de informatietechnologie. Ze beschikken over enorme rekenkracht en kunnen supersnel complexe berekeningen maken.

Kwantumcomputers gaan er bijvoorbeeld voor zorgen dat er geper-

sonaliseerde medicijnen komen. Medicijnen zijn nu generiek, alleen de dosis waarin je ze inneemt verschilt. Dankzij kwantumcomputers krijgen patiënten straks geneesmiddelen die qua samenstelling en hoeveelheid exact zijn afgestemd op wat nodig is. Deze nieuwe generatie computers zal daarom de wereld ingrijpend veranderen, voorspellen wetenschappers.

Voorop in de race

Overall ter wereld werken universiteiten en onderzoekers aan de bouw van een kwantumcomputer. QuiX claimt voorop te liggen in de race van zij die lichttechnologie als basis gebruiken bij de ontwikkeling van deze heel bijzondere computer.

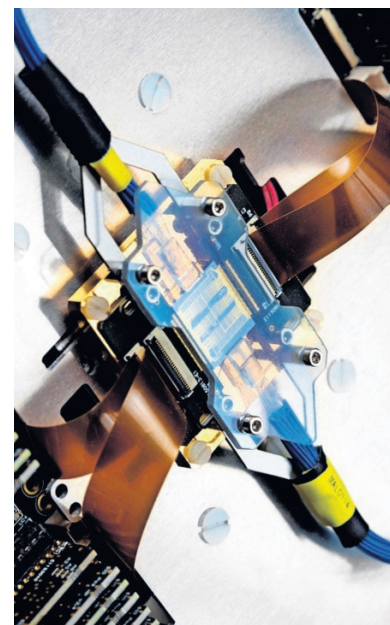
Het techbedrijf (9 werknemers) heeft een processor met een vermogen van 12 Qumodes - een soort Qubits - ontwikkeld. „Pas vanaf 100 Qumodes spreek je van een kwantumcomputer, maar zover is nog niemand”, zegt CEO Hans van den Vlekkert van QuiX. „We denken in de loop van 2023 de rekenkracht te hebben verviervoudigd en dan hebben we een kwantumcomputer.”

“We denken in 2023 genoeg rekenkracht te hebben

- Hans van den Vlekkert

Dat het Britse elektronicabedrijf Qontrol uit Bristol nu de eerste processor van QuiX heeft gekocht toont volgens Van den Vlekkert aan ‘dat er interesse is voor onze technologie.’ „Bovendien is het essentieel voor de motivatie van investeerders.”

Investeers, waaronder Forward Venture Capital en OostNL, zorgden vorig jaar voor een investering van ruim vijf miljoen euro. QuiX denkt zijn eerste kwantumcomputers te verkopen aan bedrijven als Google en Apple, maar ook aan banken en medicijnfabrikanten. De prijs zal ‘in de vele miljoenen per computer lopen’. De eerste processor die nu de deur uitgaat kost echter nog geen ton. van den Vlekkert: „Maar het begin is er.”

▲ Fotonische processor van QuiX in Enschede. FOTO PHOTONDELTA

Voor Klaassen is dit therapie. Hij bedacht De Wilgensprong toen hij ruim een jaar geleden een burn-out kreeg. Omdat dat een lelijk woord is, zegt hij zelf dat zijn kaars aan beide kanten brandde. Hij sliep niet meer, was klaar voor opname. Overwerkt door ‘schaalvergroting in het onderwijs’. Daar laat hij het liever bij. Het bosje van Poortman heeft hem gered. „Je hebt je eigen therapie bedacht”, zei zijn behandelaar.

De Nije Tied

Onder streektaalkenners is hij een bekend figuur. Gerrit Klaassen (Almelo, 1960) stond in 1994 met Goaitsen van der Vliet en Frank Löwik aan de basis van het tijdschrift in de streektaal, *De Nije Tied*. Het logo leek op een steen in de vijver en dat wilde het blad ook zijn. „We werden *angry young men* genoemd. Vind ik nog altijd mooi.”

Voor hem zijn die wilgen aan de Regge dan ook niet zomaar een rij. Later, aan tafel thuis, bij koffie ‘*met ne vlak kreantnweg*’, tekent hij drie economische modellen op een stuk papier. Zijn voorkeur heeft niet het neoliberale,

vrijemarktmodel van nu: rechtdoor naar zo groot mogelijke groei en winst, maar het Rijnlandse. Van telkens even stilstaan en kijken of iedereen er nog is, en dan weer een stap verder.

Hij heeft er de passende citaten bij. Deze beroemde van Cato Elderink: ‘*Wat good is wast langzaam as ekenbeume*’. Wat hij in dit geval vervangt door wilgen. Want, zo schreef Fons Eysink in het gastenboek: ‘Zachtheid en soepelheid zijn de vrienden van het leven, zo ook de wilg, die niet breekt maar buigt’.

En ook *twiegnzetter* Bert Oude Engberink, voorganger van de Haaksbergse synagoge, liet zich in deze zin uit: ‘De majestueuze eik zal bij zware storm breken, maar de buigzame, veerkrachtige wilg waait gedwongen met alle winden mee, en overleeft.’

De Wilgensprong is snel een begrip geworden. „Er zijn mensen die zeggen te willen betalen om ook een boom te mogen planten. Wil ik niet. Dit is een no-budgetproject. En het is vol.”

De gemeente Hof van Twente zit er intussen een beetje mee in de maag. De ‘Hof’ heeft het gehele TSB-terrein

“Zachtheid, soepelheid zijn de vrienden van het leven. Zo ook de wilg

- Fons Eysink

aangekocht. Voor 6 miljoen. Om een nieuwe wijk te bouwen. Deels in industrieel erfgoed. Bedrijvigheid, zoals een ambachtelijke bierbrouwerij - tal van plannen zijn er. Het zou kunnen dat de wilgenrij planologisch niet te handhaven valt en het bosje en de wilgen moeten wijken voor de wijk. „Daar gaan we dan voorliggen”, zegt Klaassen. „Het is onomkeerbaar geworden.”

Wandelroute

Want hij gaat ondertussen gewoon door met De Wilgensprong. De rij wordt niet langer, maar het bijprogramma groeit en groeit. Hij praat met Truus Wijnen, de Wandelaar van het Oosten, over een wandelroute in en om Goor en ommelanden.

En op 8 april wordt de laatste twijg geplant. Watergraaf Stefan Kuks en burgemeester Sander Schelberg van Hengelo zijn aanwezig. Ook burgemeester Ellen Nauta heeft toegezegd te komen. Maar, zo heeft ze laten weten: ‘Zónder een boom te planten zolang niet zeker is of de aangeplante bomen ook daadwerkelijk kunnen blijven staan’.

Overstap van anesthesisten was geen ‘broodroof’

Anesthesisten van ziekenhuis ZGT moeten bijna 100.000 euro betalen aan twee voormalige collega’s. Het duo ging bij de zelfstandige kliniek OCON werken. Daarmee schieten ze onder onze duiven, vonden de ex-collegae. De rechter ziet dat nu anders.

Josien Kodde

Hengelo

Drie jaar lagen beide partijen met elkaar in de clinch. De twee voormalig medische specialisten van ZGT, Korsmeier en Dammasch, trekken aan het langste eind. Hun schorsing en ontzetting uit het samenwerkingsverband van oud-collega’s is vernietigd. De artsen hebben nu alsnog recht op hun aandeel van de winst over 2018. Volgens de rechtbankstukken blijkt uit de jaarrekening dat elk lid van de coöperatie dat jaar 30.000 euro nabetaling kreeg. Bovenop hun aandeel in de winst, hebben beiden recht op een kleine 20.000 euro over de laatste werkmaand december 2018.

Geen concurrentie

Wat was er aan de hand? Anesthesisten van ZGT verleenden diensten aan orthopedisch centrum OCON. Dat zit nog steeds in het ziekenhuis in Hengelo. De ZGT-anesthesisten, verenigd in Coöperatie Anesticon, zou een speciaal toegewijd anesthesiologisch team aan OCON leveren. Ze deden een financieel aanbod. Maar dat vond OCON niet toereikend.

De kwestie escaleerde toen het bewuste tweetal, dat deel uitmaakte van het toegewijde team, van werkgever wisselde. Anesticon was daar woedend over. Er werd gesproken over broodroof. Daar gaat de rechtbank niet in mee. De twee artsen overtraden het concurrentieverbod niet. Ook omdat ze pas vertrokken, nadat duidelijk was dat Anesticon geen orthopedie meer aan OCON zou leveren.

Opdrachtgever of doelwit: aanslag roept vragen op

Was de brandbom die Abdellatif A. (35) uit Den Haag eind april door het raam van een woning aan de Anton van Duinkerkenstraat in Hengelo gooide een poging om Aschwien B. (34) iets aan te doen? Of was het juist een poging om de ex van Aschwien B. iets aan te doen, in opdracht van B. zelf? Beide verdachten wijzen naar elkaar.

Erik Jan Jansen

Hengelo/Almelo

Het was een gespannen zitting, gistermorgen in de Almelse rechtbank. Er is - behalve wat onrust over het aanvangstijdstip van de zitting - vooral opwindend over de beslis-

sing van de rechtbank om de zaken van beide verdachten tegelijkertijd te behandelen. Een boze A. vindt het ‘allemaal één grote poppenkast’ en wil liever niets zeggen in aanwezigheid van B. Die noemt A. op zijn beurt weer ‘een wolf in schaapskleren’.

Domme actie

Dat Abdellatif A. de aanslag op de woning in de nacht van 25 op 26 april pleegde, staat vast. Ondanks dat hij zegt liever te zwijgen, bekent hij de aanslag volmondig. Het was een ‘domme actie’, die hij uitvoerde in opdracht van Aschwien B. zegt hij. „Het ging slecht met me in die tijd, hij kwam naar me toe en heeft me omgeluld. Ik zou er geld voor

krijgen en ik ben met mijn hersenloze kop naar die woning gegaan en daar heb ik de fles expres op de lege vloer gegooid.” A. heeft spijt van alles, niet alleen omdat hij nooit een cent kreeg voor de aanslag, maar ook omdat hij inmiddels 7 maanden

► OM eist drie jaar tegen Aschwien B. die zijn onschuld bezweert

in voorarrest zit terwijl hij eigenlijk liever bij zijn kindje is.

Aschwien B. uit Hengelo ontkent in alle toonaarden dat hij A. opdracht gaf om een aanslag te plegen op het huis, waar zijn ex-vriendin en zijn kinderen verbleven. Volgens

B. was hij in die tijd zelf het slachtoffer van aanslagen. Die hadden alles te maken met zijn achtergrond ‘in de hennep’, maar ook zijn rol als getuige in de viervoudige moord in Enschede. „Ik was informant van de politie, dat is allemaal naar buiten gebracht met als gevolg dat er aanslagen op mij gepleegd werden.”

Volgens de officier van justitie is één ding duidelijk; ‘dat huis moest in brand’ en B. is in haar ogen hét brein achter de aanslag. „Hij is degene die A. van alle spullen voorzag en zo het risico nam dat onschuldige mensen die in de woning lagen te slapen de dood in gejaagd werden.” De aanslag in april was niet de eerste gewelddadige actie die B. ondernam in de richting van zijn ex en

hun kinderen, aldus de officier. Niet alleen stuurde hij haar bedreigende app-berichten, dat hij Polen zou inhuren om haar en haar familie om te brengen, maar er werden ruiten ingegooid, schuttingen in brand gestoken en in één geval een gevel vervuld met verf.

Drie jaar

Tegen opdrachtgever B. eiste de officier van justitie 3 jaar cel. De man uit Den Haag die de molotovcocktail door de ruit gooide, zou veroordeeld moeten worden tot een celstraf van 26 maanden waarvan 8 maanden voorwaardelijk.

■ De rechtbank doet over twee weken uitspraak.